

Til lovforslag nr. L 128. Tillægsbetænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 23. april 1997

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v.

(Spildevandsrensning i det åbne land)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til miljø- og energiministeren, som denne har besvaret skriftligt og mundtligt.

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra:

Andersen, Ove, Fårevejle,
Landsforeningen Økologisk Jordbrug og
Sorø Kommune.

Der er af miljø- og energiministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af miljø- og energiministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men vil stemme for ændringsforslag nr. 1.

Et *tredje mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet er meget positivt over for hovedintentionen med lovforslaget, hvilket der blev givet udtryk for under 1. behandling, jf. Folketingets forhandlinger, side 3188-3191 og 3195. Lovforslaget er godt, fordi der lægges op til, at nedsvining af spildevand er det mest miljørigtige og fornuftige, frem for at hele Danmark graves op og der lægges rør til store såkaldte rensningsanlæg. Nedsvining er en god rensningsmetode, som har været benyttet gennem århundreder.

Udvalget har stillet ca. 120 spørgsmål til lovforslaget, hvoraf Fremskridtspartiet har stillet en del, og en del af ministerens svar var positive, jf. det optrykte til tillægsbetænkningen.

Afstandskravet mellem nedsvivningsanlæg og vandindvindingsanlæg er fastlagt i bekendtgørelse nr. 310 af 25. april 1994 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4. Efter bekendtgørelsen skal der være en afstand fra et nedsvivningsanlæg til en brøndboring på 300 m. Kommunerne kan dog i særlige tilfælde give dispensation til en afstand på 75 m, og amtet skal blot sikre, at der ikke sker en forurening.

Fremskridtspartiet er selvfølgelig interesseret i at bevare et rent grundvand og sikre de private brønde og borer, men afstandskravet på 300 m er for stort. Afstandskravet er større end det, de fleste parcelhusgrunde og landbrugsejendomme råder over. Derfor bør

afstandskravet sættes ned, og Fremskridtspartiet foreslår, at de 300 m sættes ned til 150 m, og at kommunalbestyrelsen kan dispensere ned til 50 m, samt at amterne skal spørges, hvis der går under 50 m.

Nedsættelsen af afstandskravet kan kun ske inden for egen grund, hvorimod afstanden til naboens brøndboring eller en fælles vandværksbrønd og boring stadig kan kræves opretholdt på de 300 m.

Fremskridtspartiet vil kunne støtte lovforslaget, såfremt ministeren giver tilsagn om at ændre bekendtgørelsen om spildevandstiladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 som foreslået.

Fremskridtspartiet mener, at hvis kravet på 300 m opretholdes, vil mange grundejere komme i den situation, at de gerne vil etablere et nedsivningsanlæg, men at det ikke kan placeres på deres ejendom uden at komme for tæt på vandindvindingsanlægget. De må derfor vælge mellem at nedlægge deres brønd eller boring og tilslutte sig et fælles vandværk eller ikke at forbedre deres spildevandsrensning. Eller de må tilslutte sig fælles kloakforsyning eller lave minirensningsanlæg, hvilket vil gøre det uforholdsmæssigt dyrt at bo på landet.

Man skal i forvejen være forsigtig med at påbyde unødvendige foranstaltninger, som vil gøre det endnu dyrere at bo på landet. De tiltag, regeringen har påført ikke mindst landbefolkningen med grønne afgifter på vand, både når det føres ind og ud, gør, at det i forvejen er blevet dyrt at bo på landet. Fremskridtspartiets holdning er nu som før, at der skal være en rimelig rensning af spildevandet, således at der ikke forurenes mere end nødvendigt, men det skal gøres med omhu og omtanke. Fremskridtspartiet ønsker, at så mange som muligt kan bevare deres egen brønd, boring, septiktank og nedsivningsanlæg. Det er det bedste for økonomien, det bedste for naturen og dermed det bedste for samfundet.

Fremskridtspartiet er i øvrigt både skuffet, forbavset og forundret over, at miljø- og energiministeren er så forhippet på at indgå forlig med ventrefløjspartierne, at ministeren helt ignorerer de øvrige partier i Folketinget. Ministeren indgik forlig med Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten allerede den 21. februar 1997 på et tidspunkt, hvor der kun var svaret på en brøkdæl af de ca. 120 spørgsmål, der var stillet, og hvor under halvdelen af de stillede spørgsmål slet ikke var stillet. Udvalget var på ingen

måde færdig med sagen, og deputationerne havde endnu ikke haft foretræde.

Et femte mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslag til forkastelse, men vil stemme for det af miljø- og energiministeren stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til § 2

Af et *mindretal* (V og KF):

1) Nr. 3 affattes således:

»3. § 2, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan nedsætte eller ophæve de årlige bidrag for vand fra afværgepumpninger.««

Af *miljø- og energiministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V):

2) I det under nr. 7 foreslåede § 7 a, stk. 2, ændres »at kloakforsyningen skal« til: »at kommunalbestyrelsen skal«.

Bemærkninger

Til nr. 1

I dag betales der vandafledningsbidrag for vand fra afværgeboringer, der ledes til det offentlige kloaksystem. Da afværgepumpninger foretages af hensyn til grundvandsbeskyttelsen og således tjener et alment samfundsmæssigt formål, og da vandafledningsbidrag udgør en væsentlig udgift i forbindelse med afværgepumpninger, foreslås det i overensstemmelse med Spildevandsudvalgets anbefalinger, at der åbnes mulighed for at fritage vand fra afværgeboringer for vandafledningsbidrag. Der skal fortsat som udgangspunkt betales vandafledningsbidrag af vand fra afværgepumpninger, der bliver ledt til det offentlige kloaksystem, men kommunalbestyrelsen får mulighed for at nedsætte bidraget eller helt lade det bortfalde.

Til nr. 2

Ved en skrivefejl er »at kommunalbestyrelsen skal« i lovforslagets § 7 a, stk. 2, ved ændringsforslaget stillet i betænkningen over lovforslaget blevet ændret til »at kloakforsyning-

gen skal«. Da det er kommunalbestyrelsen, der forestår kloakforsyningen, er der ingen realitetsforskel mellem de to begreber, men da der i loven i øvrigt anvendes udtrykket »kommunalbestyrelsen« som udtryk for kommunalbesty-

relsen i dens egenskab af kloakforsyning, foreslås det, at »at kloakforsyningen skal« rettes til: »at kommunalbestyrelsen skal«, for at bevare den sproglige ensartethed i loven.

Martin Glerup (S) Helen Beim (S) Lis Greibe (S) Inger Bierbaum (S)

Peter Christensen (S) Steen Gade (SF) fmd. Elsebeth Gerner Nielsen (RV)

Bent Hindrup Andersen (EL) Sonja Albrink (CD) Hans Christian Schmidt (V)

Hanne Severinsen (V) Peter Hansen-Nord (V) Jens Vibjerg (V)

Niels Jørgen Langkilde (KF) Gitte Seeberg (KF) Jens Jørgensen (KF)

Aage Brusgaard (FP) nfmd.

Dansk Folkeparti havde ikke medlemmer i udvalget.

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og ministerens svar herpå

Spørgsmål nr. 8:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra De danske Landboforeninger, Landbrugsraadet, Dansk Familielandbrug, Dansk Erhvervsgartnerforening og Dansk Erhvervsjordbrug. Herunder bedes ministeren udførligt kommentere spørgsmålet om klageadgang i forhold til kommunernes administration af påbud om nedsivning eller forbedret rensning, gartnerierne specielle situation og grunden til, at ministeren har fraveget betænkningens forslag til finansiering.

Svar:

Spildevandsudvalget har ikke kunnet opnå enighed om at anbefale en bestemt finansieringsløsning. Der er derfor i lovforslaget valgt en løsning, der bygger på kloakforsyningen, og som sikrer solidaritet og lighed mellem by og land. Spildevandsområdet er et fuldstændig brugerfinansieret område, og set i lyset heraf forekommer en tilskudsordning ikke som en god idé. Spildevandshåndtering har desuden altid været et kommunalt anliggende, og en statslig tilskudsordning ville være et brud med en lang tradition på spildevandsområdet. Derudover har den solidariske løsning flere fordele. Man fastholder princippet om, at forurenere betaler, og om fuld brugerbetaling, ligesom man fastholder, at spildevandsrensning er et lokalt, kommunalt anliggende. Solidariteten går endvidere begge veje. De ejendomme, der allerede er tilsluttet, skal være solidariske med de ejendomme, der siger ja tak til tilbudet om at blive tilknyttet, og de ejendomme, der bliver tilknyttet, skal være solidariske med de ejendomme, der allerede er tilsluttet, hvilket f.eks. kan blive aktuelt ved højere driftsudgifter inden for kloakopland samt ved renovering af kloakanlæggene i byområderne. Derudover må man huske på, at der tidligere var pligt for kommunerne til at yde tilskud til kloakforsyningerne. De ejendomme, der ligger i det åbne land, har således tidligere været med til at yde

tilskud til kloakeringen i byerne via skattebetalingen. Set i lyset heraf forekommer det derfor ikke helt så urimeligt, at ejendommene i byerne nu skal være med til at løfte byrderne i det åbne land.

Angående spørgsmålene om dokumentationskrav, klageadgang og beskyttelsesperiode ved meddelelse af påbud kan der knyttes følgende bemærkninger. Der er i betænkningen og i lovforslagets bemærkninger redegjort for de i praksis gældende dokumentationskrav i forbindelse med udstedelse af påbud, og det har ikke under udvalgsarbejdet været på tale at ændre denne praksis.

Spørgsmålet om klageadgang og en vis beskyttelsesperiode har været taget op under udvalgsarbejdet, men har ikke fundet flertal. Det fremgår i stedet af betænkningen, at udviklingen i kommunernes administration af påbud bør følges for at sikre, at der er en tilstrækkelig ensartethed i administrationen, og at kommunerne bør tilstræbe en langsigtet planlægning, således at et påbud om forbedret rensning ikke efterfølges af et krav om tilslutning til offentlig kloak eller et fornyet påbud inden for en kortere tidshorizont. Man har ved lovforslagets udarbejdelse, i overensstemmelse med udvalgets anbefalinger, ikke fundet, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at indsætte en klageadgang eller en beskyttelsesperiode. Desuden skal man være opmærksom på, at der heller ikke i den nuværende miljøbeskyttelseslovs § 30 er adgang til at påklage et påbud om forbedret rensning til anlæg med en kapacitet på 30 personækvivalenter eller derunder, og at disse anlæg heller ikke er omfattet af en beskyttelsesperiode.

Det har Miljøstyrelsen bekendt ikke givet anledning til væsentlige problemer. Der har således ikke indtil videre været grund til at tvivle på, at kommunernes påbud er fagligt velfunderede, og at kommunerne ikke giver påbud i unødigt omfang. En indsættelse af en beskyttelsesperiode vil desuden ikke harmonere med miljøbeskyttelseslovens opbygning i øv-

rigt, idet det kun er kapitel 5-virksomheder, dvs. listevirksomheder, der i et vist begrænset omfang er beskyttet mod ændringer.

Angående tilslutningsbidrag for gartnerier er der ikke fremsat nogen nærmere dokumentation for, hvorfor deres situation skulle være så speciel i forhold til andre erhvervsjendomme, og hvor mange gartnerier der reelt vil komme til at betale mere i tilslutningsbidrag end efter de nuværende regler. Spildevandsudvalget har ikke set nærmere på denne problemstilling, men jeg er naturligvis indstillet på at se på eventuelle konkrete henvendelser, der nærmere dokumenterer problemets omfang og karakter. Angående forslaget om at indsætte en supplerende bestemmelse i betalingsvedtægtslovens § 3, som siger, »at tilslutningsbidraget ikke kan overstige et beløb beregnet på grundlag af de faktisk tilførte mængder af spildevand«, er det ikke umiddelbart muligt at se, hvordan en sådan regel skulle kunne administreres i praksis, og man skal i den forbindelse være opmærksom på, at man ved lovændringen i 1992 netop afskaffede de hidtil gældende regler om opkrævning af tilslutningsbidrag på baggrund af en tillagt afledningsret og dermed reglerne om muligheden for at opkræve supplerende tilslutningsbidrag ved en udvidelse af afledningsretten. Jeg vil således gerne se på forslag til en ændret opkrævning af tilslutningsbidrag, men ser ikke umiddelbart noget formål i at vende tilbage til tidligere tiders retstilstand, som gav anledning til mange problemer, som et enigt Folketing ændrede så sent som i 1992 for at lave enkle og ensartede regler.

Angående spørgsmålet om udskydelse af tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden til efter, at der er udarbejdet en typegodkendelsesordning, finder jeg ikke, at man af miljømæssige grunde kan forsvare en yderligere udskydelse af en forbedring af spildevandsrensningen i det åbne land. Der vil desuden gå en årrække, før det foreliggende lovforslag viser resultater i miljøet, idet der først skal gennemføres en planlægning. Når denne planlægning er færdig, vil typegodkendelsesordningen også være færdig. Udarbejdelsen af typegodkendelsesordningen er allerede iværksat, og det er planen, at der sideløbende med udarbejdelsen af typegodkendelsesordningen skal iværksættes undersøgelser af nedsivning og øvrige alternative rense- og bortskaffelsesmetoder.

Spørgsmål nr. 29:

Hvad er begrundelsen for, at der ikke kræves dokumentation i form af målinger eller analyser, før et påbud meddeles?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Af bemærkningerne til lovforslag L 128 fremgår det, hvad Miljøstyrelsen har udmeldt som forudsætningerne for at meddele et påbud om forbedret rensning i det åbne land. Disse forudsætninger, som er i overensstemmelse med en byretsdom fra 14. december 1994 fra Skanderborg, og som er stadfæstet i landsretten, er:

- at ejendommens afløbsforhold, herunder udledningssted, skal være dokumenteret,
- at ejendommen skal bidrage til en forurening af den omhandlede recipient, og
- at recipienten dokumenteret skal være foruren et i et omfang, der gør, at den vedtagne målsætning ikke er opfyldt.

Efter Miljøstyrelsens opfattelse er der altså ikke behov for en specifik måling af den enkelte ejendoms udledning til vandløbet, idet forureningen af vandløb og søer mange steder vil skyldes det samlede bidrag af udledninger fra flere enkeltejendomme og man derfor ikke kan måle sig frem til den enkelte ejendoms påvirkning af vandløbet. Yderligere er det meget vanskeligt at udføre målinger på enkeltejendommens spildevandsudledning, da disse spildevandsudledninger i modsætning til de større renseanlæg udleder diskontinuerligt og derfor vil kræve en længerevarende intensiv måleperiode. Skulle man derfor for alle udledninger opstille et sådant omfattende måleprogram, ville omkostningerne for kommunerne blive endda meget høje, og set i lyset af at forventningerne til resultaterne er begrænsede, finder Miljøstyrelsen ikke dette hensigtsmæssigt.«

Spørgsmål nr. 57:

Er det borgerne, der skal bevise, at de ikke fourener, eller er det kommunen, som skal bevise, at der forurenes?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Miljøstyrelsen har opfattet spørgsmålet således, at udvalget gerne vil have oplyst, hvilke

dokumentationskrav der stilles i forbindelse med kommunalbestyrelsens påbud om forbedret rensning.

Miljøstyrelsen har i besvarelsen af spørgsmål 8 oplyst, at der i betænkningen (side 28 f) og i lovforslagets bemærkninger (bemærkningerne til § 1, nr. 2, side 6) er redegjort for de i praksis gældende dokumentationskrav i forbindelse med udstedelse af påbud, og at det ikke under udvalgsarbejdet har været på tale at ændre denne praksis. Miljøstyrelsen har endvidere i besvarelsen af spørgsmål 29 redegjort nærmere for forudsætningerne for at meddele påbud.«

Spørgsmål nr. 60:

Hvilke krav stilles der til målingen af resultatet af spildevandspåbudet?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Der stilles ikke nogen krav til målingen af resultatet af et spildevandspåbud efter de nu gældende regler, da påbudet går på, at der skal ske en forbedret rensning i et nærmere bestemt omfang, og da det er kommunalbestyrelsen, der skal føre tilsyn med, at de udstedte påbud efterleves. Der stilles ej heller i det fremsatte lovforslag nogen krav til målingen af resultatet af et spildevandspåbud, da det er meningen, at der skal udarbejdes normer og en typegodkendelsesordning, der netop skal sikre, at den nødvendige reduktion af de forurenende stoffer sker ved spildevandsrensningen, hvorfor det ikke er nødvendigt at måle resultatet. Målinger på enkeltejendomme er endvidere problematiske, som der er redegjort for i besvarelsen af spørgsmål 29.«

Spørgsmål nr. 61:

Kan ministeren bekræfte, at lovforslagets eneste formål er at give kommunerne et værktøj til at påbyde en bedre rensning af spildevandet i det åbne land, men kun i de tilfælde, hvor husspildevand:

- ledes direkte i en sø,
- ledes direkte i en å,
- ledes direkte i fjorden,
- eller via et direkte drænrør, som føres til ovennævnte områder.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Ja, det primære formål med lovforslaget er at give kommunerne et værktøj til at påbyde forbedret rensning fra de ejendomme i spredt bebyggelse, der udleder til vandområder, hvor målsætningen ikke er opfyldt, og hvor det kan dokumenteres, at ejendommen bidrager til forureningen i et eller andet omfang. Der ligger følgende forudsætninger til grund for dokumentationen:

- Ejendommens afløbsforhold, herunder uledningssted, skal være dokumenteret, normalt ved inspektion for at undgå uoverensstemmelse mellem de registrerede og de faktiske forhold.
- Ejendommen skal bidrage til en forurening af den omhandlede recipient.«

Spørgsmål nr. 62:

Kan ministeren bekræfte, at det kun er der, hvor kommunen kan bevise, at vandkvalitetens måltal ikke kan opfyldes på grund af udledning af urensset spildevand, der kan påbydes en forbedret rensning?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Amterne udpeger i deres planer, hvilke vandområder der ikke opfylder målsætningen, og hvor den manglende opfyldelse til dels skyldes udledninger fra den spredte bebyggelse. Amterne fastlægger, hvilken målsætning den pågældende recipient skal have, og på baggrund heraf udpeges, hvilke områder der skal have forbedret spildevandsrensning.

Kommunerne anvender dette i deres spildevandsplanlægning, og med baggrund heri påbyder de ejendomme, der udleder til vandområder, hvor målsætningen ikke er opfyldt, og hvor det kan dokumenteres, at ejendommen i et eller andet omfang forurener recipienten, at forbedre deres spildevandsrensning.«

Spørgsmål nr. 63:

Kan ministeren bekræfte, at der ikke kan påbydes en forbedret rensning i de tilfælde, hvor et hus eller en ejendom på landet hverken direkte eller indirekte leder spildevand til vandløb, sø eller fjord, og at kommunen på dette

område ingen yderligere beføjelser får i forhold til, hvad der gælder i dag?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Ja, det kan bekræftes, at kommunerne ved lovforslaget ikke får yderligere beføjelser på dette område end efter de nugældende regler. Efter de nugældende regler kan en kommune ved spildevandsanlæg med en kapacitet på under 30 PE påbyde, at der foretages den nødvendige forbedring eller fornyelse af anlægget, hvis et spildevandsanlæg ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, jf. miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1 og 4.«

Spørgsmål nr. 70:

Er det nok, at målsætningen i en nærliggende sø eller å ikke er opfyldt, for at en kommune kan give påbud om en bedre rensning af spildevandet?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Forudsætningerne for, at der kan meddeles påbud om forbedret rensning, er:

- at recipienten er forurennet i et omfang, der gør, at den vedtagne målsætning ikke er opfyldt,
- at ejendommens afløbsforhold, herunder udledningssted, skal være dokumenteret, normalt ved inspektion for at undgå uoverensstemmelse mellem de registrerede og de faktiske afløbsforhold, og
- at ejendommen bidrager til en forurening af den omhandlede recipient.

Det fremgår heraf, at det ikke er tilstrækkeligt, at målsætningen ikke er opfyldt.«

Spørgsmål nr. 71:

Hvor mange meter fra recipienten skal en bolig ligge, for at kommunen ikke kan tvinge en husejer til at forbedre rensningen, når boligen ikke har rør eller grøftafløb til den pågældende recipient?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Som det fremgår af svarene på spørgsmål 8, 29, 57 og 70, er der en række forudsætninger,

der skal være opfyldt, før der kan meddeles påbud. En af disse forudsætninger er, at ejendommens afløbsforhold er dokumenteret. Hvis der ikke sker nogen spildevandsudledning, er der heller ikke grundlag for meddelelse af påbud.«

Spørgsmål nr. 72:

Hvilke analyser skal en kommune foretage af en spildevandsudledning, og hvilken beskaffenhed skal disse måle-/analyseresultater have, for at en kommune kan give påbud om bedre rensning af spildevandet?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Miljøstyrelsen skal henvise til svarene på spørgsmål 29, 60 og 70, hvoraf det fremgår, at der ikke er behov for en specifik måling af den enkelte ejendoms udledning til recipienten.«

Spørgsmål nr. 73:

Skal der være en påvist dokumenteret forurening fra en bestemt ejendom, før kommunen har ret til at give et påbud?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Miljøstyrelsen skal henvise til svarene på spørgsmål 8, 29, 57 og 70-72, hvoraf det fremgår, at ejendommen skal bidrage til en forurening af recipienten.«

Spørgsmål nr. 74:

Kan en kommune give et kollektivt påbud om bedre rensning, f.eks. ved at skrive til en hel gade eller landsby, at de inden en bestemt dato skal forbedre deres spildevandsrensning, eller kan det kun ske ved individuelt påbud til hver enkelt boligejer?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Miljøstyrelsen skal henvise til svarene på spørgsmål 8, 29, 57 og 70-73, hvoraf det fremgår, at ejendommens afløbsforhold, herunder udledningssted, skal være dokumenteret, samt at ejendommen skal bidrage til en forurening af recipienten. Det fremgår heraf, at påbudet

skal udstedes på grundlag af en individuel sagsbehandling.«

Spørgsmål nr. 75:

Kan en kommune tvinges til at påbyde en forbedret spildevandsrensning, selv om det efter kommunens egen vurdering enten ikke er nødvendigt eller i værste fald resultatløst i forhold til amternes regionplans recipientmålsætning?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, skal amterne revidere deres regionplaner og udpege delområder, hvor der skal gennemføres en forbedret rensning af spildevandet fra det åbne land/den spredte bebyggelse. Udpegningen skal gennemføres ud fra en registrering af vandområder, hvor den fastlagte målsætning ikke er opfyldt, og hvor den manglende opfyldelse skyldes spildevandsudledning fra ejendomme i den spredte bebyggelse.

På grundlag af regionplanen skal kommunerne revidere deres spildevandsplaner senest 1½ år efter lovens vedtagelse, dog tidligst et år efter, at det første gang af en vedtaget regionplan fremgår, i hvilke delområder der skal gennemføres en forbedret rensning. Af spildevandsplanen skal det fremgå, hvilke ejendomme der skal rense spildevandet til et bestemt rensningsniveau. Spildevandsplanen må ikke stride mod regionplanen og de deri optagne retningslinjer.

Spildevandsudvalget har anbefalet, at der sker en løbende opfølgning af resultaterne af lovforslaget i form af årlige indberetninger fra amterne, men som det fremgår af ovenstående, er der ikke lagt op til en ændring af amternes kompetence i forhold til kommunernes spildevandsplanlægning.«

Spørgsmål nr. 76:

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at en kommunalbestyrelse kan give påbud om rensning, når blot det er sandsynliggjort, at der i større eller mindre grad finder en forurening sted fra den pågældende ejendom. Hvad mener ministeren med »sandsynliggjort«?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»For så vidt angår dokumentationskravene for meddelelse af påbud, skal Miljøstyrelsen henvisse til besvarelsen af bl.a. spørgsmål 70. Hvis det konstateres, at den vedtagne målsætning ikke er opfyldt, at ejendommen har udledning til recipienten, og at den eksisterende renseforanstaltning ikke opfylder det rensningsniveau, der er fastsat i forbindelse med planlægningen, er det sandsynliggjort, at ejendommen bidrager til en forurening af recipienten.«

Spørgsmål nr. 77:

Hvis en kommune giver en borger påbud om en anderledes rensning og borgeren ikke er enig i påbudet, hvem afgør så tvisten, og til hvem kan borgeren klage?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Påbud om forbedret rensning til spildevandsanlæg med en kapacitet på 30 PE (personækvivalenter) eller derunder, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Muligheden for at påklage et påbud givet til et spildevandsanlæg på 30 PE eller derunder blev fjernet i forbindelse med miljølovsrevisionen i 1991.«

Spørgsmål nr. 78:

Kan en kommune gøres erstatningspligtig, hvis kommunen pålægger en borger en bestemt spildevandsløsning og det bagefter viser sig, at udledningen til recipienten er blevet forværret? Kan kommunen forpligtes til at lave en bedre rensning?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Hvorvidt en kommune kan gøres erstatningspligtig, afhænger af, om dansk rets almindelige betingelser for pålæggelse af erstatningsansvar er opfyldt, hvilket må afgøres ved en konkret vurdering og i sidste ende ved et civilt søgsmål.

En kommune, der er ansvarlig for en udledning, kan ligesom alle andre udledere få påbud om forbedret rensning efter miljøbeskyttelseslovens § 30.«

Spørgsmål nr. 79:

Hvis en borger i forbindelse med efterkomme af et påbud er nødt til at optage et 20-årigt lån, hvor lang tid skal der så gå, før kommunen kan stille nye krav/påbud?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Der er som redegjort for i besvarelsen af spørgsmål 8 (L 128 - bilag 14) ikke nogen beskyttelsesperiode i forbindelse med meddelelse af påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, og Spildevandsudvalgets flertal har heller ikke fundet, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at indsætte en sådan beskyttelsesperiode, jf. Spildevandsudvalgets betænkning side 14.«

Spørgsmål nr. 80:

Hvis en udlejer af en ejendom ikke ønsker at efterkomme et påbud, kan udlejeren så smide lejeren ud og lade ejendommen stå tom, og hvem afgør sagen?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Der er ikke i miljøbeskyttelsesloven særlige regler om lejeforhold. Forholdet mellem lejer og udlejer reguleres således af de almindelige lejeretlige regler, herunder lejeloven, der hører under Boligministeriet.«

Spørgsmål nr. 81:

Er det korrekt, at der i Århus Amt er undersøgt for nedsivning fra 6 kommuner, og hvor resultatet var, at fosforudledningen er halveret over en årrække? Hvis ministeren har kendskab til resultaterne, vil udvalget gerne have disse oversendt.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Miljøstyrelsen kender ikke noget til sådanne undersøgelser og har derfor kontaktet Århus Amt. Århus Amt har oplyst, at der i deres regi ikke er foretaget undersøgelser af en karakter som angivet i spørgsmålet.«